

Az EFTA Felügyeleti Hatóság 2004. november 8-án indított pere a Liechtensteini Hercegség ellen
(E-8/04. sz. ügy)

(2005/C 40/10)

Az EFTA Felügyeleti Hatóság 2004. november 8-án az EFTA-bíróságon pert indított a Liechtensteini Hercegség ellen. Az EFTA Felügyeleti Hatóságot (35, Rue Belliard, B-1040 Brüsszel) Niels Fenger és Elisabethann Wright, mint meghatalmazottak képviselik.

A felperes szerint a bíróságnak:

1. meg kell állapítania, hogy amennyiben a Banktörvény 25. cikke rendelkezései továbbra is hatályosak – amelyek szerint a területén belül létrehozott bankok esetében az igazgatótanács és az ügyvezető igazgatóság legkevesebb egy tagjára vonatkoznia kell a lakóhely követelményének – a Liechtensteini Hercegség figyelmen kívül hagyta az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás 31. cikkének megfelelően a letelepedés szabadságára vonatkozó rendelkezést; és
2. el kell rendelnie, hogy a Liechtensteini Hercegség fedezze az eljárás valamennyi költségét.

Jogi és tényszerű háttér, valamint a jogi érvek igazolása:

- A letelepedés szabadságához való jog tekintetében az EGT-megállapodás 31. cikkének (1) bekezdése előírja az egyenlő bánásmódot az EGT-államok állampolgárai és azon ország állampolgárai között, ahol a letelepedésre sor kerül.
- Az EGT-megállapodás 33. cikke eltérést állapít meg a letelepedés szabadságához való jog tekintetében.
- Az EFTA-bíróság az E-3/98 *Rainford-Towning* [1998] EFTA Ct. Rep. 205. számú, és az E-2/01 *Pucher* [2002] EFTA Ct. Rep. 44. számú ügyek kapcsán kimondta, hogy „az EB állandó ítélkezési gyakorlata szerint az egyenlő bánásmód szabályai nem csupán a nyilvánvaló, nemzetiség alapján történő megkülönböztetést tiltják, hanem a megkülönböztetés rejtett formáit is, amelyek egyéb megkülönböztető feltételek mellett gyakorlatilag ugyanarra az eredményre vezetnek”.
- Az EFTA-bíróság és az Európai Közösségek Bírósága arra a következtetésre jutottak, hogy „azok a nemzeti szabályok, amelyek értelmében a lakóhely alapján megkülönböztetés tehető, minden valószínűség szerint az egyéb szerződő felek állampolgárainak hátrányára válnak, mivel a nem rezidensek az esetek többségében idegen állampolgárok.”. *Rainford-Towning*, (29) bekezdés.
- Az EFTA-bíróság továbbá arra a következtetésre jutott, hogy „a közrend alapján történő indoklást illetően, amint azt az EGT-megállapodás 33. cikke előírja, meg kell állapítani, hogy az EGT-megállapodás hatálya alá eső idegen állampolgárokkal szemben tanúsított különleges bánásmód a közrend fogalmának értelmezésével történő igazolása minden esetben feltételezi a társadalmi rend megzavarása mellett – amelyet a törvény bármilyen nemű megsértése magába foglal – egy valós és kellőképpen komoly, a társadalom alapvető érdekeit befolyásoló veszély meglétét”. *Rainford-Towning*, (42) bekezdés.
- Az EFTA-bíróság elismerte, hogy a pénzügyi szolgáltató ágazat működésének és jó hírnevének védelme jogos közrendi célkitűzés, valamint hogy nehézségek adódhatnak abból a tényből kifolyólag, hogy Liechtenstein nem részes állama a Luganói Egyezménynek.